

1. Hvad du liknar.

I berättande ton, ej långsamt.

Sång. *p* Der står på skäret ett ka-pell, *mf* det blickar mildt från klippans häll, och

Piano. *p* *mf*

Lifligt, dubbelt så fort.

haf - vets vind, så frisk och sval, om - fläk-tar spi-ra och por-

mf

tal.

f

mf *dimin.* *p*

Första tidmättet.

p På ta - kets krans så ljuft, så tryggt ha haf - vets fo - glar nä - sten

Första tidmättet.

p

mf Dubbelt så fort.

byggt; Så byg - ga mi - na tan - kar bo, från

fz *mf* *p*

vind och våg, hos dig i ro! från vind och våg,

p

pp <>

från vind och våg, hos dig — i

p *pp*

p *Lugnt, men icke tillbakadraget i tidmättet.*

ro! När mildt ka - pel - lets or - gel rörs, när an - dakts -

p

mf

full din stäm - ma hörs, då glöm - mer fo - geln

mf

blå - sigt haf, då tyst - nar hjer - tats o - ro af.

pp *trem.*

* Undre stämmans g, b, c har ändrats från helnot till halvnot.

mf med mycket uttryck

Du ljuf - va hem, du vän så blid, du hvi - ta bo för

p

hel - gon - frid, hur tryggt, hur godt hos dig det är

hur tryggt hur godt hos dig det är på lif - vets våg - om -

p *pp*

flut - na skär!

2. Månestrålar.

Något rörligt, likväl ej fort; drömmande.

p

När stjer - ne - hä - ren blän - ker på

pp

mörk - nan - de him - mels grund, och må - nen silf - ver

pp

stän - ker på su - san - de fors och lund, hvi

pp

dar - ra de dunk - la gra - nar, hvad är, som vårt hjer - ta

mf *p*

a - nar, hvad är, som för - stu - let ma - - nar i

pp *p*

hvi - skan - de skym - nings - stund? När mel - lan trä - dens

gal - - ler på glitt - ran - de vat - ten - fall den

ble - ka da - ger fal - ler så ski - nan - de hvit och

pp

kall, hvad vå - lar att hvar - je sin - ne, som

mf

göm - mer i dju - pet in - ne af skö - na - re dar ett

f *p*

min - ne, vill bri - sta i tå - rars svall? 0

något påskyndande *pp* lugnt och hemlighetsfullt

vet, o vet! När allt är

ö - de och ens - lig är hvar - je stig, — då va - ka än de

dö - de, som for - dom ha äl - skat dig. — Att räd - da dig än de

sträf - va: af strä - lar, som fly och bäf - va, ett skim - ran - de nät de väf - va och

dra - ga dig hem — till sig.

Aftonklockan.

Ej långsamt.

p

Jag mins, hur förr vid

pp

kloc - kans klang jag hem från skog och ha - gar sprang, jag

sjöng och sjöng, min hjord jag dref; vid stu - gans grind hur

f

p

glad jag blef, hur glad jag blef! Ty der var

han och in gen ann, ty der var han och in - gen ann, och

so - lens si - sta strå - le såg hur vid hans hjer - ta,

hur vid hans hjer - ta flic - kan låg.

p

Nu käns det svårt när kloc - kan slår, med

pp

tun - ga steg dit - hem jag går; vid stu - gans grind han syns ej mer,

de lagt s'en län - ge ho - nom ner på

p

f

bädd så hård i kyr - ko - gård.

O det var der, jag mins det nog, o det var

mf *cresc.*

der, jag mins det nog, som stän - digt so - lens strå - le dog,

f

som stän - digt so - lens strå - le dog.

p

pp bortdöende

4. Ögonkast.

Med enkelt uttryck.

Sång.

Piano.

mf Du kom en qväll — jag mins det som i går — och

strök ur pan - nan sak - ta bort mitt hår och sa - de stil - la: "låt ditt

grub - bel fly, du ser ej stjer - nan för den mör - ka sky!.,

p Se'n dess ha da - gar gått och år ock - så, den

mf *p* *fp* *f* *p* *p*

med uttryck.

snab-ba flyk-tenknappt jag ak-tat på: jag vet, du lem-nat mig, jag vet, du gick,

f

du var ju hos mig blott ett ö-gonblick. Må lif - - - vets gläd - je

p

gäl-la hvad den vill! Jag kandenvackrasagan u - tan-fill, och, hur det är, jag

p

hop-pas mån-gengång: en vac-ker sa-ga kan ej va-ra lång. Och

din man sti-ger upp i ens-lig qväll och sve-perin i töc-ken skog och fjäll, de

mör-ka moln i tun-ga mas-sor stå-men o-för-fä-rad är mitt bröst än-då. Ty

of-ta hör jag, fördt af vin-dens bud, din lju-fva stäm-mas väl-be-

kan-ta ljud; det hvis-kar stil-la: "låt ditt grub-bel fly,

du ser ej stjernan för den mör-ka sky!,, Då ser jag upp, och mol - - net de - lar sig, och

f *f* *lifligt.*

dim - man skingras öf- ver dal och stīg, en stjer-na rin-ner klar på

mf

fäs - tet fram, ditt ö - ga lik, ditt ö - ga lik, så mild och all -

något tillbakadraget. *p* *p*

var sam.

p

5. Böcker och Kärlek.

Lågom fort, med naivt föredrag.

Sång.

Piano.

När stum du sit - ter vid ditt ar - bets - bord och
glöm - mer för en bok den vi - da jord, och hon, som blef ditt
allt, sig smy - ger då att si - na ar - mar om sin
älsk - ling slå, så säg ej but - tert: lem - na mig i

lifligt.
mf

fred! Nej, lem - na bo - ken du, och gör så med! Ty

p

mf

grå - a lun - tor har du al - - - la

dar, men ej du vet, hur län - ge

p

hon är qvar. Och mån - gen man, som sit - ter

p

en - sam nu, så ger - na vil - le stö - ras

Eldigt.
just som du. *f* Låt kär - - - lek

må - - la per - me - bo - - ken full med mi - nia - -

ty - - - rer, ski - nan - de i gull!

mf

Då skall, du ar - nie, om ditt

p

hem blir tomt, den gam - la bo - ken

mf

strå - - la hel - - - - - gon - fromt, och

mf

just på si - dan, der du stör - - des

mf

då, ett en - - - gla - huf - vud

p

vin - - kan_de,

vin - - kan_de skall stå.

pp

pp

Ungt mod.

Raskt och lifligt.

Sång.

f

Fins ej lots? Låt gå än - då!

f

f

f

p

Äf-ventyr-ligt skön är vå - - - gen, Blåsten stic-ker skarpt: låt

p

f

f

gå! Vind i seg-len, storm i ho - - - gen!

f

p

Doft af tång från mörk - blå vat - ten, väl - komst - fläkt från

dju - - pets värld! Sprid - da fi - - skar - bloss i nat - ten!

p

Kan du tän - ka bät - tre färd? *Något tillbakadraget.* *pp* Kan du tän - ka

Hastigt och fort som förut. *mf* bät - tre färd? *fz* Ta - lar man omskär och ban - kar? Låt dem

Hastigt

ta - la, låt dem ta - la! Vin - den snart,

vin - den snart ja - ge bort de fe - ga tan - kar och be -

vin - ge jul - lens färt! Stol - - - ta

fa - - ra! Fins då in - gen, som dig äl - skar

påskyndande.

u - tom jag? Li - ka godt! Med svar - ta

mf *p*

p *pp*

vin - gen svä - va fram i trolskt be - häg! O det

mf

su - sar, när du spän - ner flyk - ten öf - - ver dunk - lad

mf *p* *sempre.*

våg; An - de - verl - dens mågt jag kän - ner, lif - van - de vårt

pp

gla - - - da tåg. Kor - ta ä - ro gläd - jens

stun - der, njut dem der - för, stark och ung!

Sküll - le jul - len än gå un - der, Mo - dig död är

al - drig tung, mo - dig död är al - drig tung.

skim . mer af snö öf . ver sin . net låg. Han glöm . de i lif - vets

mö . dor och lust sitt hjer . tas frid - vid si . re . ner . nas kust.

Nu är han väl ä . rad och

glad och rik, nu är han väl al . la de an . dra lik.

tillbakadraget i takt
pp

Tempo
pp *tillbakadraget i takt*

mf

Men stund - dom i nö - jets rus han känt som

mf

häftigt och påskyndande

flö - ge i hjer - tat en dörr på glänt, en dörr till ett hem - ligt

påskyndande

rum i hans själ, som an - nars han bom - mat och reg - lat väl.

p

något tillbakadraget *pp* Första tidmättet: *hviskande.*

Der lig - ger på bår i brud - lig skrud hans barndoms - tro, hans

dim. *pp*

min - ne af Gud. O hel - ga ge - mak, o

slock - na - de hopp, o dörr, som i skä - ran - de ljud går opp! O he - li - ga frid i

svep - ning af snö, o löf - ten om nåd, som i syn - den dö! Hon sof - ver så

djupt, hon vak - na ej skall, han sjelf hen - ne

alltid pp

*Återställningstecken infört för h.

deklamatoriskt, nästan tonlöst

dö - dat. Hon hvi - lar så kall.

fz *p* *pp*

Första tidmättet

Be - va - ra ren din barn - doms ljuf - va tro,

p

Första tidmättet

för - u - tan den fins ej på jor - den ro. Be - va - ra jemt din för - sta kär - lek

p

ren, för - u - tan den är hvar - je gläd - - - je sken.

p

Mitt tycke.

Lifligt och fort, friskt.

mf

Jag älskar ej den feber-

eld, som brinner i hektiskfärg på sångarns bleka kind,

mf

och ej det känslösvall, som strax försvinner

cresc.

vid första fläkt af alpens skarpa vind.

Jag älskar vi - net högt och ha - tar ru - set,

har blix - ten kär, men so - len mer än - då,

är haf - vet vred - gadt, hör jag ger - na bru - set,

p något tillbakadraget i takt
men älskar mer det lug - na, spe - gel - blå.
något tillbakadraget i takt

mf

För - stul - na blic - kar, läp - par

yp - - pigt rö - da jag ej för - ta - la vill, jag ej för

ta - la vill, men kä - rast är den blick, som lof - var

kraft i ve - der-mö - da, den ljuf - va mun som he - lig tro mig svär.

mf

Den hand är skön, som jemt med ro - sor le - ker, ju - vel - be - satt och

skim - mer - hvit som snö, men skö - nast den, som

p något tillbakadraget

huldt den tröt - te sme - ker och mig hug - sva - lar än, när

jag skall dö.

tillbakadraget

9. Den ångrande.

Temligen långsamt, men gående.

Bit - tert pröf - va - de,

p *mycket bundet föredrag*

vil - se för - da, lu - ta dig stum vid al - ta - rets fot!

mf *f* *p*

Djupt be - dröf - va - de! All din bör - da himme - len tar för - bar - man - de mot.

mf *cresc.* *f*

Fam - nen sträc - kan - de mot den sva - ga, nal - kas Ma - ri - as fräl - san - de barn.

p *f*

Frid dig rä - kande, vill han dra - ga fo - geln så mildt ur snär - jan - de garn.

Jor - dens tju - san - de, fal - ska lö - jen skälf - va och fly, der

Mä - sta - ren går; ti - dens ru - san - de,

tom - ma nö - jen dom - na för glän - sen,

p lugnt

spridd i hansspår. i de ski - nan - de stil - la går - dar

dim. *p lugnt*

något fortare, oroligt

blommarhans nåd; *f* mot stor - mar - nes.

något fortare, oroligt *f*

p

tåg, hag - lets hvi - nan - de, mild. han

vår - dar Je - ri - chos ros vid qväl - lan - de våg.

Fortare, med passion

f Du förkrossade, andas

Fortare

åter! Syn den så blodig

hvitnar till snö. Dyrt för

lossade, Han förlåter,

bry-ter ej af det dar-ran-de rö, det dar - ran - de rö. Or - geln

p

p *pp*

bä-f-van-de qva-len söf-ver, hym-ner-na su-sasmärtan till rö.

Eng-lar sväf-van-de fly-ga öf-ver temp-let, der

sva-lan byg - - ger sitt bo.

pp

pp

Återvunnet hopp.

Enkelt och naivt, ej släpigt.

Sång.

p Jag kom till da - len å - ter, der jag lek - te en gång som barn vid

Piano.

p

bäc - kens sång,

och sam - ma hul - da

ves - tan - fläg - tar smek - te min

tin - ning än en gång.

mf Jag fann dem

å - ter, mi - na gyll - ne dröm - mar, der grö - na a - lar vän - . . ligt

cresc.

stå, jag fann att kraft, jag fann att hel - sa ström - mar i rym - den

f

än som då. Jag fann från da - gar

något tillbakadraget

Förra tidmättet

p

län - ge se - dan flyd - da ett mildt, me - lo - . . diskt å - ter - sus,

* Återställningstecken infört för g1.

jag fann min för - na, un - dan - göm - da hyd - da i af - ton - rod - - nans

ljus, i *f* af - ton - rod - - nans *p* ljus.

Och vet du hvad? Jag *p* hit - ta - de bland trä - den min

barn - doms - frid, som glömt sig kvar, hon kom till mö - tes

un - der fog - lars qvå - den, så ljuf som förr hon var.

Den hul - da sa - de vän - ligt: "jag för - lå - ter, fast långt du

flytt i vildt be - gär." J trä - dens sus det ljud: "väl - kom - men

å ter! Nu skall du stan - - - na här!"

p

Då glän - ste regn - båg - likt på grö - na än - gar ett pa - ra - di - - siskt

skim - mer opp, och af sig sjelf - va ljö - do ly - rans strän - gar om

f

å - ter - vun - - net hopp, om å - ter - vun - - - - net

f

p

hopp.

p

pp

tillbakadraget

11 Höst.

47

Ej långsamt, med sorgset föredrag.

Sång.

Piano.

Nu kom.ma kal . la da . gar, nu kom.ma da - gar grå, och

hur ditt hjer . ta kla . gar så kom . ma de än . . då. För

vin . dens fläkt i nat . ten den si . sta ro - sen dog, det

mörk - nar öf - ver vat - ten, det gles - nar öf - ver skog. Det

hvi - skar öf - ver fjär - den en sorg - sen an - - - de - röst: "nu

som - marn gick ur verl - - den, far - - väl! Nu är det höst!" Du

lind, som bör - jat gul - - - na, du snart skall - ö - de stå;

tillbakadraget, långsammare.

p Nu kom.ma da . gar kul . na, *pp* nu kom.ma da . gar grå.

tillbakadraget *långsammare pp* *mf*

Första tidmättet.

p Vild . blom.ma, som för . dröjt dig i dunk . la små . ren än, och *mf*

pp *mf*

tyst i hopp för . nöjt dig: du har ej långt i . . gen! Och *mf*

fp *mf*

neck - ros, du, som dom - nar så blek in - vid din ö, ack,

det är bäst du som - nar, ty snart du må - ste dö. Och

hjer - ta, du, som skå - dar hur allt för - vand - lar sig, fins

in - gen - ting, som bå - dar den sam - ma lag för dig? Men

ängs - ligt hörs du sva - ra: ack, un - na mig min

frid, och låt min som - mar va - ra ack! låt min som - mar

mf *fortare, påskyndande*

va - ra än - nu, än - nu en - li - ten

tid!

12 Ännu

(Till en sångare.)

Uttrycksfullt och hjertligt.

Sång.

Piano.

Det är ej bor - ta, som du trod - de, de lju - fva to - ners fri - a

val; det bor än - nu, som förr det bod - de, i sjä - lens djup en näk - ter -

- gal. När sor - gen hölj - de fo - gel - bu - ren, han trod - de ge - nast, det var

natt och död och vin - ter i na - tu - ren, och sör - jan - de och stum han

mf

satt. Men snart, o snart af öm-ma hän - der skall flo - ret lyf - tas bort en

mf

f

dag, och ljus och gläd - je å - ter - vän - der med tu - sen ny - a to - ners

f

slag.

p

med mycket uttryck

något tillbakadraget

Förtra tidmättet

p

Än är ej ål - dernsskymning in - ne, än är det sol i grön-klädd

p

mf

dal, än är du ung till själ och sin . . ne, och du skall

f

qvä . da, näk . . ter . gal, ja du skall qvä . da, näk . . ter . .

- gal.

mf

p